

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. április 1.

XVI. évfolyam 13. szám

Húsvétvasárnap

„Az Úr jobb keze erősnek bizonyult: az Úrnak jobbjá fölemelt engem.”

Egyházközségünk hirdetése:

Április 1. Húsvétvasárnap:
08:00 – nincsen szentmise!
9:15 - A Kálvárián feltámadási
misztériumjáték után
körmenetben vonulunk le a
templomba a szentmisére
10:00 – +Margit
Mise után ételszentelés
19:00 – *Beteg Judit*

Április 2. Húsvéthétfő:
*Húsvéthétfőn csak délelőtt 10
órákor van szentmise!*
10:00 – +Sándor

Április 3. kedd:

6:30 – *Élő Mátyás és Fülöp*

Április 4. szerda:

Sevillai Szent Izidor püspök
6:30 –

Április 5. csütörtök:

Ferrer Szent Vince

06:30 – +Ferenc és Éva

18:30 - 19:30: Szentségimádás a
domonkos nővéreknél

Április 6. péntek:

18:00 – 19:00: gyóntatás

19:00 – +Margit

Április 7. szombat:

17:00 -

19:00 – +Iren és József

Április 8. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Ferenc és Klára

19:00 – +József

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 10,34a.37-43

Zsolt 117,1-2.16ab -17.22-23

Kol 3,1-4 vagy 1Kor 5,6b-8

Jn 20,1-9

JEGYES OKTATÁS

A foglalkozások véget értek.
Egyéni képzésre van mód, amire
jelentkezni a plébánián lehet.

BETLEHEM IMACSOPORT

A BETLEHEM imacsoport
szeretettel várja a megfogant
élet védelmét imával
támogatókat április 3-án
(KEDDEN) 11 és 12 óra között a
domonkos nővéreknél, Fő u.
192/B (zöld kapu).

Krisztus utolsó kiáltása a keresztén mindannyiunk iránti szeretetét fejezi ki

Virágvasárnap délelőtt tíz órákor
kezdődött a Szent Péter téren, a
Péter apostol vértanúságára
emlékeztető obeliszk tövével a
Nagyhét nyitánya: Urunk
szenvetésének vasárnapja. A derűs
napfényben és csipős friss
levegőben először Urunk Jézus
Krisztus jeruzsálemi bevonulására
emlékeztek. Ferenc pápa
imádsággal áldotta meg a
pálmaágakat: „Mindenható örök
Isten, szenteld meg áldásoddal
ezeket az ágakat, hogy mi, akik
most örvendezve lépünk Krisztus
Király nyomába, őáltala egykor az
örök Jeruzsálemben is eljussunk, aki
él és uralkodik mindörökkön-
örökké!”

A körmenet végül az obeliszktől a
Szent Péter bazilika előtti térre

vonult, ahol Márk evangéliumából
olvasták fel Urunk
szenvetésétörténetét. (vI)

**Ez az ünnep fényt derít az
érzésekre és ellentmondásokra**

Jézus bevonul Jeruzsálemben –
kezdte a Passió után homíliáját
Ferenc pápa. A liturgia arra szólított
fel bennünket, hogy vegyünk részt az
Urát dicsőítő nép örömeiben és
ünneplésében. Ez az öröm
elhomályosodik, keserű és fájdalmas
szájízt hagy maga után, miután végig
hallgattuk Jézus kínszenvedésének
történetét. Ezen az ünnepen egymást
kereszteznek az öröm és a szenvedés,
a tévedések és a sikerek történetei,
amelyek nekünk, mint tanítványoknak
mindennapi életünk részét alkotják.
Ez az ünnep fényt derít az érzésekre
és ellentmondásokra, amelyek
gyakran nekünk, mai férfiaknak és
nőknek is osztályrészül jutnak.
Képesek vagyunk nagyon szeretni,
de nagyon gyűlölni is, képesek
vagyunk bátor önfeláldozásokra és
arra is, hogy „mossuk kezünket” a
kellő pillanatban. Képesek vagyunk a
hűségre, de a nagy árulásokra is. És
az evangéliumi elbeszélésből
világosan kitűnik, hogy a Jézus által
támasztott öröm egyesek számára
zavart és bosszúságot jelent.

**„Áldott, aki az Úr nevében jön!” –
dicsőítik Jézust, akik
megtapasztalták szeretetét**

Jézus az emberektől körül véve,
énekző és hangos kiáltások
kíséretében lép be a városba.
Elképzelhetjük, hogy a megbocsátást
nyert (tékozló) fiú, a meggyógyított
leprás hangja vagy az elveszett
bárány bégetése visszhangzik a
bevonuláskor. A vámszedő és a
tisztátalan ember éneke, a város
peremén élő kiáltása. Azoknak a
férfiaknak és nőknek a kiáltása, akik

kövekké Jézust, mert megtapasztalták együttérzését fájdalmaikkal és nyomorúságukkal... Sok peremre szorult ember éneke és öröme, akik, miután Jézus megérintette őket, így kiálthatnak: „Áldott, aki az Úr nevében jön!” (Mk 11,9). Hogy ne üdvözlőnké ujjongva Őt, aki visszaadta méltóságukat és reményüket? Sok bűnös öröme ez, akiknek bűnét megbocsátották, akik ismét megtalálták a bizalmat és a reményt. Ezért kiáltoznak és örvendeznek, örömmel.

Jézus dicsőítése túrhetetlen az önteltek számára

Ez a hozsannázó öröm kényelmetlennek tűnik, abszurdá és botrányossá válik azok számára, akik magukat igazaknak tekintik, olyannak, mint aki „hűséges” a törvényhez, a rituális parancsokhoz. Elviselhetetlen öröm mindazok számára, akik elfojtották érzékenységüket a fájdalommal, a szenvedéssel, a nyomorral szemben. Soknak közülük így gondolkodnak: Nézd csak ezt a neveletlen népet! – fűzte hozzá szabadon a pápa. Túrhetetlen öröm mindazoknak, akik elveszítették emlékezőtehetségüket és megfélemeztek számos felkínált alkalomról. Milyen nehéz megérteni Isten irgalmasságának örömet és ünnepét annak, aki önmagát akarja igazolni, jól elrendezve életét. Milyen nehéz osztozni ebben az örömben azoknak, akik csak saját erejükben bíznak, és magasabb rendűnek képzelik magukat másoknál!

„Keresztre vele!” – a valóság meghamisításának kiáltása

Így kel életre annak a kiáltása, akinek nem remeg a hangja, hogy így ordítson: „Keresztre vele!”. Nem spontán kiáltás ez, hanem mesterségesen gerjesztett kiáltás, amelyet a megvetés, a rágalom, a hamis tanúságtételek kiprovokálása alakít ki. Ez a kiáltás abból az átmenetből születik meg, mely a tényekből a leszámolás felé tart. Annak a hangja ez, aki manipulálja a valóságot és saját előnyére teremt egy verziót, akinek nem jelent számára problémát, hogy másokat kényszerhelyzetbe hozzon, hogy saját maga boldoguljon. Annak a kiáltása, akinek nincsenek gátlásai, hogy olyan eszközöket keressen, amelyekkel saját helyzetét

megerősíti, miközben elhallgattatja az eltérő hangokat. Ez egy hamis számadás! Annak a kiáltása ez, aki meghamisítja a valóságot, és azt úgy mutatja be, hogy az végül eltorzítja Jézus arcát és őt „gonosztevéként” állítja be. Annak a hangja ez, aki meg akarja védeni saját helyzetét, hiteltelentül főleg azt, aki nem tudja magát megvédeni. Az önelégültség, a gög és a kevélység „cselszövéseiből” összetákolta kiáltás ez, amely minden nehézség nélkül hangoztatja: „Keresztre vele, keresztre vele!”. És így végül elhallgattatják a nép ünnepét, lerombolják a reményt, megölik az álmokat, megsemmisítik az örömet. Végül az emberek körülbástyázzák szívüket, és kihűl a szeretet. Ez a „Mentsd meg magad!” kiáltás, amely el akarja altatni a szolidaritást, ki akarja oltani az eszményképeket, érzéketlenné akarja tenni a tekintetet... Az a kiáltás, amely el akarja törölni az együttérzést, az együtt-szenvedést, ami valójában az Isten szenvedése.

Halljuk meg Krisztus utolsó kiáltását a kereszten

Ezekkel a kiáltozó hangokkal szemben a legjobb ellenszer, ha Krisztus keresztjét nézzük és hagyjuk, hogy utolsó kiáltásával forduljon hozzánk. Krisztus úgy halt meg, hogy kikiáltotta szeretetét mindannyiunk számára: fiataloknak és öregeknek, szenteknek és bűnösöknek, saját kora és a mi korunk embereinek. A kereszten lettünk üdvözítve, hogy senki ne oltsa ki az evangélium örömet, hogy senki, semmilyen helyzetben ne maradjon távol az Atya irgalmas tekintetétől. A keresztest nézni azt jelenti, hogy feltesszük magunknak a kérdést: mik a prioritásaink, melyek a választásaink, milyenek a tetteink? Azt jelenti, hogy megkérdőjelezzük érzékenységünket a nehézségekkel küzdők iránt. Mit lát szívünk? Jézus továbbra is örömet és dicsőítést ébreszt szívünkben vagy szégyelljük magunkat a bűnösök, az utolsók, az elfeledettek iránti prioritásai miatt?

A fiatalok ne hagyják magukat manipulálni

Kedves fiatalok, az öröm, amit Jézus éleszt bennetek, egyesek

számára zavar és bosszúság oka, mert egy örömteli fiatal nehéz manipulálni, egy örömteli fiatal nehéz manipulálni – ismételte meg nyomatékkal Ferenc pápa. De ezen a napon létezik egy harmadik kiáltás: „A tömegeből néhány farizeus azt mondta neki: „Mester, hallgattasd el tanítványaidat!” Jézus azonban így válaszol: „Mondom nektek – felelte –, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak megszólalni.” (Lk 19,39-40). A fiatalokat elhallgattatni olyan kísértés, amely mindig is létezett. Maguk a farizeusok is haragszanak Jézusra és arra kérik, hogy hallgattassa el tanítványait. A fiatalokat sokféle módon lehet nesztelelné és láthatatlanná tenni. Sokféle módon lehet őket érzésteleníteni és elaltatni, hogy ne „zajongjanak”, hogy ne tegyenek fel kérdéseket és ne kérdőjelezzék meg magukat: Maradjatok csak csendben! Sokféle módon lehet őket nyugton tartani, hogy ne aktivizálják magukat, hogy álmaik alacsonyan repüljenek és földhözragadt, kicsinyes, szomorú képzelődéssé váljanak.

A fiatalok válasszanak, mielőtt még a kövek kiáltoznának

Ezen a Virágvasárnapon, az Ifjúsági Világnapot ünnepelve, jót tesz nekünk, ha meghallgatjuk Jézus válaszát, amit a tegnapi és minden idők, így a mai napok farizeusaihoz intéz: „Ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak megszólalni.” (Lk 19,39-40). Kedves fiatalok, töletek függ, hogy kiáltotok-e, töletek függ, hogy a vasárnap Hozsannáját választjátok-e, hogy ne essetek bele a péntek „keresztre vele” hibájába.. És rajtatok áll, hogy ne maradjatok csendben. Ha a többiek hallgatnak, ha mi idősek és felelősek, oly sokszor korruptak, hallgatunk, ha a világ hallgat és elveszíti az örömet, kérdezlek titeket: ti kiáltani fogtok? Kérem, döntsetek, még mielőtt a kövek kiáltanának – kérte végül a fiatalokat virágvasárnapi homíliájában Ferenc pápa.

(vm)